

בעזהש״ת

גיליון

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה
מתוך שיעורים שנמסרו דבר יום ביומו

פרשת השבוע >
ויקהל

מאיתי בסייעתא דשמיא
פינחס אליהו ב״ר שלום פרץ

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום"
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית

מושב בטחה בביהכנ"ס נחלת יצחק
בראשות רב המושב ונשיא הכולל הרב ניסים יצחק שליט"א
כל יום חמישי בשעה 12:15

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע באתר דרשו ב-עלונים להורדה

© כל הזכויות שמורות למחבר

עימוד שערים ועריכה: 054-8470581

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה

לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'

מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת ויקהל תשפ"ב

גם תומך תורה ותורם הרבה כסף לשיבות וכוללים.

ושוב שאל אותו הבית הלוי: מה אתה עושה??? אותו תלמיד כנראה חשב שבגלל גילו המבוגר של הרב הוא לא שומע כל כך טוב.

וצעק יותר בקול רם ואמר: ברוך השם יש לי כמה מפעלים גדולים ואני תומך ועוזר לשיבות, ואחרי שסיים התלמיד לדבר.

פנה אליו שוב הבית הלוי בפעם השלישית, ושאל: מה אתה עושה??? התלמיד שהעצבים הגיעו לו לקו האדום, שאל את הרב: מה הרב לא שמע את מה שאמרתי???

אמר לו הבית הלוי: בטח ששמעתי את מה שאמרת, אבל אני שאלתי מה אתה עושה ואתה ענית לי מה בורא עולם עושה.

מפעלים, כסף, פרנסה, זה הקב"ה קובע כמה יהיה לך, אבל ברוחניות זה אתה במעשים שלך, בידך הדבר ועל

מדוע חזר הבית הלוי 3 פעמים על אותה שאלה?

"ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קודש" [ל'ה, ב']

אם נתבונן נראה שהתורה אומרת "תעשה" בצירי ולא בפתח, וזה נכתב כך כדי לומר לך, תדע לך אתה רק חושב שאתה עושה, אבל באמת מי שמוזי את העניינים זה אך ורק בורא עולם ווא ואי ואין 😊 ואין עוד מלבדו, אם רק היינו חיים ככה היינו עושים בראש ובראשונה טובה לעצמנו ולסביבתנו, כיון שאז היינו פחות דואגים ולחוצים, כיון שהתוצאה נעשית על ידי בורא עולם ומה שהוא החליט זה הכי טוב בשבילנו.

מסופר: על הבית הלוי שפגש את אחד מתלמידיו בעבר, ושאל אותו: מה אתה עושה היום??? אמר לו: הקמתי כמה מפעלים, ואני מייצא סחורות לכל העולם, וברוך השם אני

יש כאלה שלוקחים שעות נוספות ונקרעים... כואב הלב לראות אותם.

אדם שעבד שעות נוספות ועבד מצאת החמה עד צאת הנשמה פנה אליו חבירו, ואמר לו: הלוו!!! "בוזיעת אפך תאכל לחם" [בראשית ג' י"ט] זו קללה ואין עניין להדר בקללה הזו, אין עניין לעשות את זה יותר קשה, ונכון שצריך לעשות השתדלות אבל שלא נתבלבל, אנחנו עושים השתדלות ובורא עולם עושה את הכל!!! לא הפוך, שאנחנו עושים הכל ומשאירים לו את ההשתדלות 😊.

והראה לי אברך יקר [כל אברך בעצם זה שהוא עוזב את העולם הזה ולא רץ לכיוון שכולם רצים לכסף, ולכבוד, אלא הולך לכולל ללמוד תורה, אין לו מושג איזו נחת רוח לקב"ה הוא גורם, אז כל אברך הוא יקר]

הראה לי בספר "חובת הלבבות" שכל מה שצריך השתדלות הוא משני טעמים:

1. כדי לנסות אותו אם הוא יתנהג ישר כמו שהתורה מצווה אותו או שינסה לעזור לקב"ה "ולעגל פינות"

זה אומרת הגמרא "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים" [ברכות ל"ג].

לעבוד, קללה או ברכה?

החפץ חיים באחד ממסעותיו הגיע לעיירה מסוימת ואמרו לו שיש אדם אחד בעיירה הזו שיש לו מפעל גדול, ומפעל זה פתוח בשבת, החפץ חיים הלך לדבר איתו שיסגור את מפעלו בשבת, אמר לו: הרב, אתה יודע כמה יעלה לי לסגור בשבת?! הון תועפות, ויהיה לי הפסדים לא רגילים, אני לא יכול להרשות לעצמי לעשות את זה.

אמר לו החפץ חיים את הפסוק מהפרשה שלנו: "ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קודש" [ל"ה ב'] ואמר לו: אם התורה רוצה לומר לנו על שמירת השבת, אז מה העניין שהיא מדברת איתנו על עשיית מלאכה בששת הימים? וכי יעלה על הדעת שהיא מצווה אותנו לעבוד???? [באמת יש כאלה שחושבים שזה מצווה לעבוד 😊]

עשיר שלא רצה לסגור את המפעל בשבת, ואמרתי שפסוק לא ישבית לי את המפעל, וראיתי שבאמת הפסוק כן השבית לי את המפעל, ולא רק מפעל אחד אלא את כל המפעלים וגמר לי את כל הפרנסה, והפסדתי את כל המפעלים.

וסיפר לרב שבאחת הביקורות של הממשלה שהיתה, נפל אחד מהבודקים לתוך מטחנה ונהרג במקום, והעלילו עלי שאני גרמתי להריגתו ורצו לקחת אותי למאסר, ומיד כאשר נודע לי ברחתי מבעוד מועד.

ולפני שברחתי הלכתי לבית ומילאתי מהכספת תיק בשטרות של כסף שיעזרו לי להסתתר באיזה צימר 😊 אבל אחרי שברחתי כשבאתי לספור את הכסף שלקחתי, התברר לי שהשטרות שהספקתי לקחת היו אלה שטרות חוב.

נשארתי בלי שקל כמו שאומרים "תפרן" ומאז הצטרפתי לחבורת העניים, כדי שיהיה לי איפה לאכול ולישון, ורציתי לומר לרב שהפסוק אכן סגר לי את כל המפעלים, ולא רק מפעל אחד.

2. שיהיה עמוק תמיד ולא יהיה לו פנאי לחטוא.

ולכן אנשים צדיקים שדבוקים בקב"ה אפילו את ההשתדלות הם לא צריכים לעשות, כיון שגם אם יהיה להם זמן פנוי הם לא יחפשו מה לעשות בו, והם לא ישתעממו וממילא לא יבואו לידי חטא וכן הם יודעים שבורא עולם הוא נותן הכל, גם את המשכורת וגם את התוספת, הכל זה רק מאיתו יתברך, ולכן הם לא צריכים השתדלות כמו כל אדם.

והתשובה היא: אמר לו החפץ חיים, שהתורה באה ללמד אותנו, עובד יקר! אם אתה רוצה שהעבודה שלך תצליח כמשך השבוע, אז תשמור את השבת כיון שהיא מקור הברכה, ואם תשמור את השבת, השבת תשמור עליך.

אותו אדם אמר לחפץ חיים שהוא לא יכול לתת לפסוק אחד להשבית לו את כל המפעלים, החפץ חיים הזדעזע איך יהודי יכול לדבר ככה.

לאחר מספר שנים החפץ חיים הגיע לאיזו עיירה, ניגש אליו אחד העניים, ושאל אותו: הרב זוכר אותי? לא, מי אתה? שאל הרב, אמר לו: אני אותך

יש קשיים משלו, ולכן הם רצו לדעת על מה לשים דגש בהתחלה, כיון שלשנות את כל הסגנון על ההתחלה לא בא בחשבון וגם לא בדקדוק 😊 והשאלה, במה מתחילים???

הרב שמע את השאלה ובמשך דקות ספורות ישב עם עיניים עצומות כשכולו מרוכז במחשבות, ואמר להם: שיתחילו בשלש מצוות ותנאי אחד, שלש מצוות זה ציצית, תפילין, ושבת, ותנאי אחד זה כשרות.

תפילין, הסביר להם, זה עניין של כמה דקות וגם מי שיש לו חוסר נעימות מהסביבה יכול להניח תפילין לפני העבודה או אחרי מבלי לחוש חוסר נעימות.

ציצית, משום שזו מצווה שמקיימים כל רגע ועוד שיכולים ללבשה מתחת הבגדים ובשונה מכיפה שזה לא מצווה כמו ציצית, וגם כולם רואים את זה, ציצית אם הוא שם מתחת הבגדים אף אחד לא רואה והוא מקיים מצווה כל רגע.

שבת, היינו בטוחים שהרב מתכוון כשאמר בשלשה דברים גם שבת כוונתו על שמירת השבת והימנעות

אם אתה רוצה "ששת ימים תעשה מלאכה" שיהיה לך ברכה בעבודה של כל השבוע, תדאג ש "יום השביעי יהיה לכם קודש" תדאג לשמירת השבת וזה יביא לך את הברכה לכל השבוע.

שלש מצוות ותנאי אחד

אחד הפעילים החזקים בתחום של קירוב רחוקים נפגש עם הרב שטיינמן זצ"ל, ותמיד היה מתפעל מחכמתו של הרב, מהדמות שיוודעת להבחין בין עיקר לטפל, וידע ממרומי גילו לשבת ולשוחח עם בחור בנילאי העשרה שמתמודד עם כל מיני אתגרים ובעיות שנמצאות הרחק הרחק מהמושגים של הרב, ובכל זאת ידע לרדת לרמה שלו ולתת לו הרגשה כאילו הוא בגילו.

אחת השאלות הקשות שהיתה להם בקירוב היא: איך להתחיל את התהליך? וממה להתחיל? שהרי לכל אחד יש סיפור חיים שונה, ולכל אחד

התנאי שהרב שטיינמן הוסיף היה שמירת כשרות וזה כדי שהקדושה תפעל על האדם, צריך לאכול דברים כשרים כיון שמאכל שאינו כשר הוא מטמטם את הלב, ואם הלב אטום אז לא נכנס כלום.

בסופי שבוע של ארגוני החזרה בתשובה אפשר לראות אנשים שבתחילה בימים הראשונים בכלל לא היו בעניין ורק ביום האחרון התחברו, מה הסיבה לכך???

כשאנשים באים לנופש כזה בדרך כלל הוא פנסיון מלא, דהיינו שלש ארוחות כולל ארוחות ביניים בקיצור לא צריכים להביא אוכל במזוודה, והאוכל שהם אוכלים זה אוכל כשר, ואחרי יומיים בערך לוקח לגוף להחליף חומרים כך שאחרי יומיים הגוף שלהם מכיל אוכל כשר, והדבר הזה נותן להם אפשרות לשמוע, לחשוב ולהחליט נכון.

וגם אם עד היום הוא שמע, אבל הוא לא יכל להפנים את זה מכיון שהלב סתום, כשאוכלים אוכל לא כשר זה מטמטם את הלב, כמו שאומרת הגמרא [יומא ל"ט] על הפסוק "ונטמתם בם" אל תיקרי ונטמתם בם

ממלאכות אבל הרב שטיינמן שם דגש על ההליכה לבית כנסת ולא רק בערב שבת אלא גם בבוקר.

אותו פעיל סיפר שהוא לא הבין מדוע ללכת לבית כנסת חשוב יותר מללמוד הלכות שבת? ויותר חשוב מלהיזהר בעשיית מלאכה בשבת???

אבל עם השנים הוא ראה בחוש שכל מיני משפחות שקבלו על עצמם שמירת שבת ונמנעו משימוש בחשמל, וכן לא נגעו בטלפון ולא בשום מכשיר חשמלי, אחרי תקופה נשברו מכיון שהשבת היתה עליהם כמו "מאסר" שכל המשפחה והחברים יוצאים ו"חושבים שהם נהנים" והם הרגישו כאילו הם בעונש בבית, ולא הבינו על מה מדברים בשבת השבת? איפה העונג שכולם מדברים עליו? מסכנים, לא זכו לטעום מעונג השבת.

ואז הבין מה הרב שטיינמן צ"ל אמר לו שיחוו את השבת מהפן החיובי, מהתפילות הנעימות ומהפיוטים.

ואחרי שיהיו קשורים לזה, כל השאר יבוא מאליו או שיעבדו על זה, אבל לא בשלב הראשוני.

לא ידע מי קיבל את הכליה, ואגב שמעתי שאדם יכול לחיות עם כליה אחת עד 120, ואם ח"ו כליה אחת מפסיקה לעבוד, כך שאין סיכון לתורם, כאשר הוא תורם כליה הוא מרוויח שהוא נתן חיים שלמים לאדם אחר.

ראיתי שאלה ששואלים: למה בורא עולם ברא שתי כליות? אם אדם יכול להסתדר רק עם כליה אחת???

וענו על כך: שהכליה השניה נועדה כדי לתרום לאנשים שצריכים אותה.

לתורם זה לא מוריד כלום ולמי שצריך זה ממש הצלת חיים.

אותו אדם שתרם את הכליה אחרי כמה שנים נפטר ואלמנתו ישבה שבעה ביחד עם חלק מילדיה, ולפתע נכנסה אשה לא מוכרת, האמא חשבה אולי היא מכירה את הבת שלי, והבת חשבה אולי היא מכירה את אמא.

ואז פנתה אותה אשה לאמא, ושאלה אותה: האם את מכירה אותי? אמא ענתה לה: לא, אמרה לה האשה: אני חיה בזכות בעלך, וגם שומרת תורה ומצוות בזכות בעלך, בעלי?? שאלה

אלא ונטמטם בם, שזה מטמטם ליבו של אדם.

רואים מהי החשיבות של נועם השבת כמה שזה יכול להשפיע עלינו וגם על המתקרבים ליהדות.

יש להרבה אנשים שאלה האם להביא לבית הכנסת ילד שלא מתחבר כל כך לתפילה, כל אחד ישאל את רבותיו, אבל לפי עניות דעתי יש עניין גדול שיבוא ויהיה לפחות מעט זמן בתפילה, בקבלת שבת וכד' ואחר כך יכול לחזור לבית גם אם הוא קטן [כמובן לא קטן שמפריע] כיון שאז הוא מקבל את נועם השבת עם כל החוויה וכל היופי.

שבת זה לא רק הרבה איסורים, אלא בשבת ישנם הרבה דברים שמותרים רק שצריך לתכנן נכון ומראש.

כליה שומרת שבת

על כוחה של השבת סיפר הרב גואל אלקריף: על אדם מבני ברק שתרם כליה "תרומה אלטרואיסטית" שהוא

אבל ה"הכל תקיין" לא עזר לה לשכך את הכאבים שהיא הרגישה, עברה שבת וכל הכאבים נעלמו כלא היו היא חשבה שברוך השם הכל מאחוריה, אבל כשנכנסה שבת הבאה היא שוב התחילה לחוש בכאבים בכליה והתחילה לבדוק ממה זה? אולי בגלל שהיא אוכלת אוכל מסויים זה קורה לה? והתחילה לעקוב מתי מגיעים הכאבים,

התברר לה שבכל פעם שהיא באה לעשות חילול שבת הכאבים באים לה, והחליטה ששבת הבאה היא תשמור כדי שלא יבואו לה כאבים, וכך היא תראה אם זה באמת קשור או שהיא מדמיינת ובאמת כאשר היא שמרה את השבת הכאבים נעלמו לגמרי, ומאז היא התחילה לשמור שבת ועם הזמן זה השפיע עליה וחזרה בתשובה לגמרי, והכליה של בעלך הצילה אותי בעולם הזה ממוות גשמי וגם ממוות רוחני.

אמא מופתעת, האם את בטוחה שאת לא מתבלבלת עם מישהו אחר?

כזו סיטואציה לא קורה בכל יום, וכל הילדים כבר היו מהופנמים לדעת מאיפה היא מכירה את אבא שלהם, ואיך היא חיה בזכותו??? ומה הקשר שהיא שומרת תורה ומצוות בזכותו??? אמרה לה: שאת הכליה שבעלך תרם אני קיבלתי וזה מסביר למה אני חיה בזכותו.

וואוו... איזו התרגשות שהיתה שם עם הרבה דמעות, וכשנרגעו שאלה אותה האמא: אוקי, אבל מה הקשר שחזרת בתשובה בזכותו? הרי הוא לא ידע למי הוא תרם, ואם כן איך הוא הצליח להשפיע עלייך לחזור בתשובה???

סיפרה להם האשה: לאחר ההשתלה לקח לה קצת זמן להתאושש, אבל ברוך השם היא התאוששה וקרה לה דבר מעניין שכל השבוע היא הרגישה מצוין, ובשבת הרגישה ממש לא טוב וכאבה לה הכליה.

הלכה לרופאה ושאלה אותה האם זה קשור להשתלה? ולאחר בדיקות ובירורים אמרה לה הרופאה שהכל תקין וזה לא קשור להשתלה.

עישון בשבת שהציל ממוות

סיפר הרב זילברשטיין על זוג שהיו גרים בקיבוץ שהתוודעו לדת והתחילו במסע של חזרה בתשובה, וזה גרם להם לעזוב את הקיבוץ, לאן? לא פחות ולא יותר עברו למאה שערים 😊 ובעוד שהבעל התקדם מאוד ברוחניות, האשה גם מאוד השתדלה להתקדם, אבל דבר אחד היה לה ממש קשה והיא לא הצליחה להתקדם בו, וזה היה העישון בשבת, היא לא יכלה להפסיק את זה, וכמה שישבו איתה וניסו לדבר איתה ולהשפיע עליה שזה ממש איסור חמור לא עזר כלום.

הפעילים שטיפלו במשפחה הזו היו מתוסכלים שבכל הנושאים יש התקדמות ענקית, והנושא הזה כאילו "תקוע", ומה שיותר היה קשה להם שהאשה אמרה שהדחף שהיא מרגישה לעשן בא לה דווקא ביום שבת ולא בשאר הימים, מוזר!!!

ואז הם עלו להתייעץ בדבר עם מרן הרב אלישיב זצ"ל, והוא אמר להם שיבררו אצל האמא והסבתא שלה האם הן יהודיות או גויות, הם התפלאו

מדברי הרב, כיון שהיה ברור להם שהן יהודיות לכל דבר ועניין אפילו הן היו משלימות למניין 😊.

אבל אם הרב אלישיב אמר אז הוא יודע מה הוא אומר, כשאדם גדול אומר משהו ואנחנו לא מבינים, הבעייה היא אצלנו ורק אנחנו צריכים לשנות את המחשבה, ובאמת הלכו לברר ועמדו נפעמים מרוח קודשו של הרב אלישיב, הסבתא שלה היתה גויה כמו שאומרים עם תעודה.

כשחזרו הפעילים לרב אלישיב, אמר להם הרב: תראו כמה חסד בורא עולם עשה איתם הוא ראה את הנכונות שלהם לבוא ולחזור בתשובה על אף הקושי בשינוי כל ההרגלים, בשינוי של כל החיים, בשינוי מקום המגורים ופשוט שמר עליהם שהרי יש הלכה שגוי ששבת דהיינו גוי ששמר שבת חייב מיתה.

[אומרים שיהודי שאוכל בשבת צ'ולנט, חמין, סח'ינא, חייב מיטה

😊]

והקב"ה נתן בה רצון לא מוסבר לעשן ובכך לא תעבור עליה שבת

שלימה שהיא שמרה ושלא תחוייב במיתה.

ותראו!!! אמר להם הגר"ש אלישיב שאיך שהיא תתגייר כבר לא יהיה לה את הדחף הזה לעשן וכמו שאמר הרב אלישיב קרה לה לאחר שהיא התגיירה הדחף הזה של העישון בשבת נעלם כלא היה.

לקבל תעודה מהנשיא

סיפור מדהים שמוכיח ששמירת המצוות לא מפסידים וגם אם ברגע הראשון זה לא נראה.

ברוסיה היתה אשה אחת שלמדה באונברסיטה לתואר פרופסור, ולשם כך השקיעה המון אנרגיה, המון זמן והמון כסף ותוך כדי לימודיה התחילה להתקרב ליהדות ולאחר מספר שנים של לימודים, מבחנים ועבודות שהיתה צריכה להגיש.

הגיע זמן קבלת התעודות, וקבלה הזמנה לטקס קבלת התעודות, מיותר לציין שהיא ראתה את ההזמנה לטקס

הענקת התעודות, שהיה חלומו של כל סטודנט, קפצה בהתלהבות ושמחה והודתה לה' שהגיעה סוף סוף לקבלת התעודה, ופתחה את ההזמנה כדי לראות מתי התאריך לקבלת התעודות, היא הסתכלה בלוח השנה וראתה כי התאריך יצא בחג השבועות, וללכת לשם בחג פירושו שהיא תצטרך לחלל חג.

אם זה היה כמה שנים לפני, פשוט שהיא היתה הולכת, אבל כיון שהיא התחילה בתהליך החזרה בתשובה, זו לא היתה שאלה כלל, והיה ברור שהיא לא הולכת בכל מחיר.

ברוסיה יש חוק שכל סטודנט שלא נוכח בזמן טקס קבלת התעודות, ואפילו אם הוא יהיה הבן של... הכל נמחק לו וכאילו לא למד כלום, וצריך להתחיל הכל מהתחלה.

לסטודנטית שהתאמצה קשה במשך שנים בהגשת עבודות ומבחנים, ולאחר חזרה על כמויות של חומר לימודי, לא לקבל תעודה זה כמו לקבל סטירת לחי מצלצלת מידי, אבל תמיד צריך לראות מה עומד מנגד ולחלל חג ממש לא בא בחשבון בשום צורה.

לא קיבלה תעודה, כיון שהיא לא באה לחלוקת התעודות.

אמר להם הנשיא: יש לכם חצי שעה להביא לי את התעודה חתומה עד לאולם, ובאמת היה כך, באונברסיטה היו מספיק חכמים להבין שלא אומרים לא לנשיא ובמיוחד לא לנשיא רוסיה 😊 והביאו לו את התעודה אחרי 25 דקות, ואז הוא עלה לבימה ואמר שהוא מתכבד להגיש את תעודת הפרופסור לד"ר שלמדה ורק בגלל שתאריך הטקס יצא בחג לא קבלה תעודה.

היא ויתרה לקבל תעודה למען בורא עולם, והקב"ה סידר לה שהנשיא בעצמו יביא לה את התעודה.

מרצה, חזן, תתכנן נכון

"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל" [ליה א']

התורה מספרת לנו על ציוויו של בורא עולם להקהיל את עם ישראל.

היא ויתרה ובורא עולם שראה את מסירות הנפש שלה שמר לה את הזכות הזו.

בחנוכה שאחרי חג השבועות עשו הקהילה היהודית מסיבה גדולה ובמסיבה הזו השתתפו גם אנשי ממשל וגם נשיא רוסיה היה נוכח שם.

אחד הרבנים הנואמים שם דיבר על הגבורה של החשמונאים שמסרו נפשם כדי לקדש את שמו יתברך, ודיבר והרחיב על הנושא הזה, ואמר להם שגם בדור הזה ישנם אנשים כאלה שמוסרים נפש וסיפר שבקהל יושבת אשה שלמדה במשך שנים באונברסיטה בסאן פטרבורג והיתה אמורה לקבל תעודה של פרופסור, וכיון שטקס חלוקת התעודות התקיים בתאריך של חג השבועות, לכן היא לא הלכה לטקס, ומתוך כך כל ההשקעה שהשקיעה בלימודי האקדמיה, הכל ירד לטמיון.

הנשיא האזין לדברי הרב הדרשן וכאשר שמע את סיפורה של אותה אישה, מיד התקשר לאונברסיטה ושאל אותם אם למדה אצלם ד"ר בשם הזה... בדקו ואמרו לו שכן והיא

לבין, מה העניין שעשו את זה בזריזות???

לפעמים, רואים חזן שעולה להתפלל תפילת שחרית ואמור להגיע לנץ בזמן, אם הוא לא מתכנן את עצמו בצורה נכונה, הוא יגלה שכולם צריכים לחכות עד שהזמן יגיע ומחכים בלי יכולת לומר תהילים או משהו כזה, אבל אם מתכננים נכון אזי אין פדיחות...

אמרתי לחזן כזה שיחלק את הזמן שיש לו אם לדוגמא יש לו עשר דקות עד הנץ שיחלק אותם לכמה תחנות ואז תוך כדי הוא יודע אם הוא בקצב, וזה נכון גם למי שאמור לדבר בזמן קצוב, עליו לתכנן את הדברים שלו עם תחנות, כדי שידע איפה הוא אוחז.

כל החיים שלנו בנויים בצורה שמי שחושב מראש לא מגלה פתאום שהוא נתקע.

וגם כאן אותו הדבר עם המשכן, לא בנו אותו ופתאום אמרו וואי סיימנו מוקדם, מה נעשה???, טוב, בוא נאכסן את זה עד שבעת ימי המלואים

ונשאלת השאלה: מה העניין להקהיל את כל עם ישראל???, מה זה הפגנה על יוקר המחיה???

והתשובה: אומר האלשיך שכל המשכן הוא כפרה על חטא העגל, וכמו שאומר "הספרי" בחומש דברים: "יבוא זהב משכן ויכפר על זהב עגל" [פיסקא א'] וכיון שזה בא גם לכפרה כדי שתהיה תשובה שלימה צריך שיהיה באותה ההתלהבות ובאותם הנתונים, וכמו שבחטא העגל כתוב "ויקהל העם על משה ואהרן" לכן כשעושים כפרה על המשכן עושים את זה באותו האופן ובצורה של הקהל.

וכפרט נוסף באה לידי ביטוי תשובת המשקל בכך שהם בנו בזריזות שהרי הם גמרו להקים את המשכן בכ"ה בכסלו ואח"כ הקב"ה אמר למשה לאחסן את המשכן לשלשה חודשים עד שיהיה להם זמן, ונשאלת השאלה: מה הלחץ בהקמת המשכן???

למה שלא יעשו את זה בנחת כל שלושת החודשים האלה יש להם מספיק זמן, הם יכולים להכין קפה בין

לא!!! הם יצאו אנשים אחרים עם
התנהגות אחרת.

שלמה המלך אומר במשלי: "אם
ללצים הוא יליץ ולענוים יתן חן"
[משלי ג' ל'ד] רש"י מפרש: שכאשר
אדם נמשך אחר הלצים בסוף הוא
יהיה לץ כמותם, ואם לענוים הוא
יתחבר אז סופו שימצאו מעשיו חן
בעיני הבריות.

יש משפט שאומר "אמור לי מי חברך
ואומר לך מי אתה" המשפט הזה הוא
לקוח מהגמרא שאומרת: "לא הלך
הזרזיר אצל העורב אלא כי הוא
מינו" [בבא קמא צ"ב]

וזה מה שהתורה מדגישה לנו כאן
שכאשר בני ישראל יצאו מלפני משה
ראו עליהם את השינוי למוצה הם
נהיו לאנשים אחרים טובים יותר.

סיפר לי ידידנו רכז תרבות תורנית
במרחבים מר יניב כלימי הי"ו שהוא
מסתובב הרבה במושבים, ויש איזה
רב שלפעמים עובר ומסתובב איתו
במושבים, ואותו רב בלי ידע מוקדם,
אומר לו בכל מושב שהם נכנסים
לפעילות, אם יש שיעורי תורה
במושב הזה או לא, ותמיד הוא צודק.

שחלים לפני חודש ניסן, ממש לא!!!
ממש ממש לא!!!

הקב"ה סוכב את זה בצורה כזו כדי
שתהיה תשובת המשקל, ואפילו
שהיה הרבה זמן, העניין היה לעשות
את זה בזריזות כדי לכפר על מעשה
העגל שהיה בזריזות.

התועלת בכמה דקות

"ויצאו כל עדת ישראל מלפני
משה" [ל"ה, כ']

יש שואלים: הרי בתחילת הפרשה
התורה אומרת שעם ישראל נקהלו
לפני משה, אז מה העניין להדגיש
שוב שהם יצאו מלפני משה??? אני
כבר יודע שהם היו אצל משה, ומה
העניין לתזכר אותנו בכל רגע שהם
היו אצל משה.

אנחנו עדיין לא בגיל ששוכחים 😊.
והתשובה: שהתורה רוצה ללמד
אותנו שהיה ניכר עליהם מאיפה הם
יצאו, זה לא שהם למדו עם משה
ויצאו אותו דבר כמו שבאו, ממש

הרבה יותר סבלנית, הרבה יותר מכבדת והם צודקים! כיון שמי שלומד תורה אמור להתנהג אחרת וכן במידות טובות אמור להיות צעד אחד לפני כולם.

העם הכי מוסרי זה עם ישראל מכיון שהתורה מעדנת אותנו ומרגילה אותנו לחשוב על השני.

בתוצאה מי ניצח

לפני שבועיים היה כנס סיום של ספר "משנה ברורה" בעיר הקודש ירושלים ב"איצטדיון ארנה" כמובן שהיה עומס אדיר, מכל הארץ הגיעו אוטובוסים וכל האזור הפך להיות במתכונת שונה, המשטרה כיוונה לצירים אחרים כדי שלא לתקוע את כל התחבורה באיזור.

סיפר אחד מהמשתתפים: הגעתי עם רכב פרטי וחילפתי איפה אני יכול לחנות, החנייה הכי קרובה שהיתה לי היתה בשכונת קממון, ומשם צעדתי ברגל עם עוד מאות אנשים שצעדו לכיוון.

והוא רואה את זה בהתנהגות שלהם שהיא התנהגות שונה ובכל השיח שהוא שונה והרבה יותר טוב ממושבים שאין שם שיעורי תורה.

לפעמים אדם שנמצא בבית הכנסת בזמן של בין מנחה לערבית בשיעור, ואומר לעצמו מה זה כבר יכול לשנות?! בסך הכל כמה דקות.

אז זהו, שלא!!! אין לנו מושג עד כמה יכולות להשפיע כמה דקות של תורה על כל המישורים, זה עושה את האדם אחר לגמרי במובן החיובי כמובן.

הגמרא במסכת יומא [פ'ו] דורשת על הפסוק "ואהבת את ה' אלוהיך": 'שיהא שם שמיים מתאהב על ידך, שיהא קורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים ויהא משאו ומתנו בנחת עם הבריות, אזי מה הבריות אומרות עליו אשרי אביו שלמדו תורה, אשרי רבו שלמדו תורה, אוי להם לבריות שלא למדו תורה.

פלוני שלמד תורה ראו כמה נאים דרכיו כמה מתוקנים מעשיו ואם נתבונן סביבנו, נגלה שהעולם בהרבה מן המקרים דורש מבני התורה התנהגות אחרת לגמרי, התנהגות

במערכת הסאב וואפר שהתקינו לו ברכב.

ואנחנו תושבי השכונה הסובלים העיקריים, ולפעמים זה ילדים קטנים שיש להם למחרת לימודים, והם מתעוררים באמצע הלילה מהצפירות והצעקות, ואם תעזו להעיר לאותם אנשים אתה מסתכן, כיון שאתה לא יודע כמה הם שתו... בקיצור סיוט שלא נגמר, ועכשיו שבאתם לכאן לכנס של "דרשו" חשבתי שהנה עוד לילה שלא הולכים לישון לפנינו, אבל ראיתי שעם כל העומס האדיר שהיה לא חסמו חניות, ולאחר האירוע חזרו בשקט מופתי, כדי לא להפריע לשכנים לא היו צפירות ולא מוזיקה או דיבורים בקולי קולות.

ואז סיים ואמר: אני רוצה להגיד לך: "שכמבחן התוצאה אתם ניצחתם"

על זה אומרת התורה: "ויצאו" מאיפה???

"מלפני משה" ראו עליהם, הרגישו עליהם שהם יצאו בלי צפירות, בלי צעקות ובלי מוזיקה בקולי קולות.

אחד הדברים ששכח יששכר נמשל זה לחמור מה המיוחד בחמור???

הכנס היה כנס מדהים ברמות שרק "דרשו" עם הסייעתא דשמיא האדירה שמלווה אותם יכולים להפיק אירוע אדיר, עם כמות של נבחנים שלא נתפסת, היה מאוד מרשים, אירוע עם סדר מופתי, סיפר אותו משתתף: חזרתי לרכב בשעה מאוחרת, עצר אותי אדם מבוגר וביקש לדבר איתי, אמרתי לעצמי, מה עכשיו???

על מה דברו עכשיו בתקשורת???

היום אתה יכול לראות מישהו כועס על הבוקר, אל תדון אותו, כנראה בתקשורת אכלו לו את הראש וקשה לו להתנתק מזה.

הלכתי אליו ואמרתי לו: בן צדיק, כמה אפשר לעזור?

אמר לי: תשמע, אני רוצה להגיד לך אני גר כאן בשכונת קטמון ויש כאן שני אצטדיונים שקרובים אלינו, טדי וארנה וכל פעם שיש כאן "אירועים כלליים" יש כאן עומס של אנשים, והרבה חונים וחוסמים חניות חופשי, וכשחוזרים אחרי האירוע בשעה מאוחרת לרכבים בקולי קולות עם מוזיקה בשיא ווליום כל אחד משויץ

שנתעצלו בכניית המשכן לכן החסירו אות משמם, ולכן כתוב רק ה"נשאים" בלי יוד.

ולכאוי הרי היתה להם כוונה לשם מצווה, שהם יביאו כל מה שיחסר ומהי התביעה עליהם???

רבינו בחיי אומר: מכיון שיכול להיות מצב שעם ישראל יביאו את הכל ולא יהיה להם מה להביא, לכן הם לקחו סיכון ולא לוקחים סיכון על כזה דבר.

יש תירוץ של הגרי"ז מבריסק שהתביעה על הנשיאים היתה שכאשר מוטלת על האדם קיום מצווה, זה לא הזמן ולא העת לעשות חשבונות אלא יקיים אותה מיד בלי חשבון.

הנשיאים באמת רצו להביא, אבל הם עשו חשבון שכולם קודם יביאו ורק אחר כך הם ישלימו את החסר, והתביעה היתה על כך שהם עשו חשבונות והתעכבו במקום לקפוץ על המצווה ולהזדרז בקיומה.

הרב מפונביז' סיפר: שהיה נוכח בעת שהחפץ חיים ביקש מחתנו שימצא לו מתרגם לספר "גדר עולם" כדי שיתרגם אותו לאידיש, ואחר הצהרים

גם כשהוא נח הוא עם המשא עליו, אדם שמחובר לתורה ולמצוות גם כשהוא נח גם כשהוא יוצא מהלימודים רואים עליו התנהגות חיובית.

וגם אם עקפו אותו בתור בבנק או בסופר מגיב אחרת מכולם.

לא לוקחים סיכון

"והנשאים הביאו את אבני השוהם" [ליה כ"ז]

רש"י מביא את דברי המדרש ששואל: מדוע הנשיאים בחנוכת המזבח באו ונתנו ראשונים, ובמשכן הם לא נתנו כלום, והתשובה: גם במשכן הם רצו לתת, והם אמרו שקודם הציבור יתנו ואחר כך מה שיהיה חסר אנחנו נשלים.

ומה שקרה בסוף שעם ישראל הביאו את הכל ולא היה להם מה להביא, לכן אמרו מה נביא!?! והביאו את אבני השוהם ומשום כך בחנוכת המזבח הם לא חיכו ונתנו ראשונים, וכיון

80 ששויים 800

מסופר: על הרב בן ציון אבא שאול זצ"ל שהיה זריו, והיה גם מזרו אחרים כדי שינצלו את הזמן, הוא היה מראה לבחורים איך אפשר לנצל את הזמן, ואמר להם שגם כאשר מורחים גבינה בלחם אפשר לעשות את זה זריו ולא צריך להשקיע שם כאילו אתה מכין את הפרוסה לצילומים 😊.

מסופר שפעם בא אליו תלמיד כדי לשאול אותו על הנחת תפילין של רש"י ור"ת אם הוא יניח אותם ביחד כמו המקובלים או שיניח אותם בנפרד, ולצורך כך הביא את התפילין כדי לשאול את הרב אם כאשר הוא מניח את שניהם זה יושב טוב? במקום?

[היום אתה יכול לראות אנשים שבאים לבית הכנסת, באים מוקדם ואומרים את כל התפילה מהתחלה מההסכמות 😊, אבל התפילין לא במקום, וחבל!!! כיון שאם התפילין לא במקום הנכון גם לא יצא ידי חובה של תפילין, וגם הברכות שהוא מברך הן לבטלה.]

שאל אותו האם הוא מצא? ענה לו שעדיין לא מצא, ולמחרת בבוקר כשראה החפץ חיים שעדיין הוא לא מצא מתרגם, לקח את זה על עצמו ותירגם בעצמו.

כי אם הוא יחכה לאחרים לא יקרה כלום, והוא רק יכול להתעכב.

זריו או פזיו

מהי זריות???

ר' מרדכי צוקרמן שהיה מאחרוני תלמידיו של החפץ חיים היה רגיל לומר שהרבה אנשים חושבים שזריו זה אדם שיוצא לתחנת הרכבת כמה דקות לפני הזמן שהיא צריכה לצאת ובכמה דקות האלה הוא הספיק להגיע, לשלם כרטיס ולהספיק את הרכבת ברגע האחרון.

טעות!!! זו לא זריות זו פזיות!!!

הזריו יוצא חצי שעה לפני הזמן ומגיע בניחותא לרכבת.

דרך ארוכה שחוסכת דמעה

סיפר אבי מורי שליט"א: על אותה שבת שנבחר רבי חיים פלאג'ני זצ"ל לרב הקהילה באיזמיר, זו היתה שבת זכור וכל בתי הכנסת כולם הלכו לביתו של הרב כדי ללוות אותו לבית הכנסת ולשמוע את הדרשה של רב הקהילה.

[אח'סרא, פעם היה כבוד כמו שצריך לרבנים אם רב היה אומר משהו כולם היו מורידים בפניו את ראשם] ובית הכנסת היה מלא מפה לפה, אנשים עמדו על החלונות כדי לשמוע את דרשתו של הרב.

בסיום התפילה ליוו אותו כולם, לידו הלך בנו ר' אברהם פלאג'ני, וכשיצאו לביתו של הרב היו אמורים לפנות ימינה לכיוון הבית, אבל הרב שהלך בראש פנה שמאלה והאריך את הדרך כשכולם אחריו, ואף אחד לא דיבר כי ידעו שהרב מכיר את הדרך, הרי הוא גדל שם.

בנו של הרב שאל אותו: אבא אני יודע שכל דקה אצלך לא הולכת לריק ולכן ואני רוצה להבין כדי שגם

וכשבא לקפל את התפילין, הרב בן ציון רואה שהוא מקפל בנחת ויש לו את כל הזמן שבעולם, אמר לו הרב: תביא את התפילין, והראה לו איך לקפל מהר ואמר לו: חבל על הזמן!!! וכתב בספרו "אור לציון" חכמה ומוסר שאדם שזריז אז הוא יכול לחיות שמונים שנה ולהספיק מה שלאדם לא זריז יקח 800 שנה.

יש ישיבה בקרית מלאכי של הרב עמית ששם כל רגע מנוצל, על בני ברק אומרים מה יש בין בניין לבניין? התשובה: עוד בניין 😊 ובישיבה שם בין סדר לימוד א' לסדר לימוד ב' יש עוד סדר.

ושמעתי שאחד מגדולי הדור שביקר שם בישיבה וראה איך שהבחורים רצים מחדר האוכל לבית המדרש, אמר: ששנה אחת כזו עם ניצול הזמן זה כמו חמש שנים שלא כל כך מנוצלות.

עם הזריזות יכולים להספיק הרבה דברים ועם נחת רק צריך לתכנן את עצמו בתכנון נכון.

לשכנים בבנין, ואפילו שמדובר בשכנים מדהימים שגם אם תיסע עם טנק בבית לא יגידו לך כלום 😊 בכל זאת תמיד הכנים לנו לוורידים לחשוב על השני, לחשוב על השכן.

קציצה של גוי

סיפר אבי מורי שליט"א מעשה מדהים שסיפר אחד מראשי הישיבות: שקרה לו כאשר היה במטוס, לפני שיצא לטיסה הכינה לו אשתו קציצות בשר טעימות שיהיה לו צידה לדרך.

הוא הוציא את האוכל שהביאה לו אשתו ושם על השולחן, ותכנן לסעוד ולבינתים הלך ליטול ידיים לסעודה, ותוך כדי הלך גם להתפנות, וכשחזר התעורר לו ספק האם מותר לו לאכול את קציצות הבשר או שדינם כדין "בשר שנתעלם מן העין" שאסור לאוכלו, כיון שחוששים שמא הגוי יחליף אותו עם אוכל הטריפה.

ראש הישיבה לקח את האוכל עטף אותו בשקית וחיכה להודמנות

אני ידע איך להתנהג, מדוע הרב האריך את הדרך???

אמר לו הרב: אתה צודק, אני יודע שהארכנו אבל תדע לך שלפני שנבחרתי לרב, היה לפני רב שנפטר ואשתו האלמנה גרה סמוך לבית הכנסת ואם היינו עוברים לבית דרך מקום מגוריה מיד היא היתה נזכרת בכבוד שעשו לבעלה, וזה יכול להציף לה שוב את הצער שהיא נשארה אלמנה ויכולה להוריד דמעה וכתוב "כל אלמנה ויתום לא תענון" [שמות כ"ב כ"א], ולכן העדפתי לעשות את כל הסיבוב הזה כדי שלא לצער אותה.

בשבת הראשונה שהוא נבחר כרב הקהילה, על זה הוא חושב, זה מה שעובר לו בראש, שלא לעבור ליד ביתה של האלמנה כדי שלא לצער אותה.

איזו רגישות מדהימה!!!

מי שמכיר את אבי מורי שליט"א יודע כמה שהסיפור הזה מתאים לו, זכור לי שאנחנו בתור ילדים גדלנו עם רגישות כלפי השכנים: לא לגרור כסאות כי יש שכנים למטה, לא לצעוק בחדר המדרגות שלא להפריע

קציצה אחת שנתנו לנו במטום והחלפתי עם קציצה של אשתך וכך קיויתי שלא תבחין, עכשיו תבין כמה התרגשתי שראיתי איך גזירות חז"ל שמרו עליך.

לפעמים מתגנבת מחשבה שהיום בעידן 2022 העולם התקדם ויש גזירות חז"ל שצריך לעדכן לזמננו, ואז בא לך כזה סיפור ומראה לך שדברי חז"ל לא נתונים רק לזמן כזה או אחר, אלא רלוונטים בכל זמן ובכל מצב, ומי ששומר על דברי חז"ל במלואם בעצם מציל את עצמו.

הראשונה שתהיה לו לזרוק את זה לפח.

ספסל לצידו ישב נוסע גוי שראה את מעשיו של היהודי, וביקש לדעת מדוע הוא לא אוכל את הבשר???

ראש הישיבה ניסה להתחמק ממנו עם כל מיני תירוצים, כיון שלא רצה לומר לו שהסיבה שהוא לא אוכל את האוכל זה בגללו, אבל אותו גוי בעברו היה נהג טרקטור וידע לחפור כמו שצריך 😊 ולא הניח לו, לבסוף ראש הישיבה התחיל להסביר לו שיש הלכה של "בשר שנתעלם מן העין" שחז"ל אמרו אותו באכילה, שמא באותו רגע שהוא לא ראה, אדם שאינו יהודי יחליף לו את הבשר בבשר אחר שהוא טריפה.

פרץ הגוי בקריאת התפעלות ואמר: ברוכים חכמי ישראל שהצילו אתכם מן החטא, הגיע תורו של ראש הישיבה להיות מופתע, ושאל: על מה ההתפרצות הזו? אבל הגוי לא חיכה וסיפר לראש הישיבה: כשקמת לכיוון השירותים הריח של הקציצות עלה לי לראש ופשוט לא יכלתי להתגבר תבין זה היה פיקוח נפש ☹️ ולקחתי

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה:

אימני מורתי דינה בת ריקה תחי' ○○○
ר' רחמים בן ריקה הי"ו ○○○
הילד הראל מאיר בן לינוי הי"ו ○○○
לרפו"ש ○○○

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○
הסבתא עישה בת סולטנה תחי' ○○○
לינוי בת שירה תחי' ○○○
להצלחת התורם ומשפחתו החפץ בעילום שמו ברוחניות וגשמיות ○○○

לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
מו"ח הרה"ג רפאל אדרי שליט"א הצדיק מרעננה ○○○
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו ○○○
להצלחת משפחת לוי ברוחניות וגשמיות ○○○

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' פינחס אליהו בר שמחה ז"ל לבית כהן ○○○
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן בן זלאטא אסתר זיע"א לבית הוברמן ○○○
לע"נ ○○○

הסבא ר' מרדכי ב"ר שמחה ז"ל לבית פרץ ○○○
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○
לע"נ ○○○

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי שליט"א ○○○
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ○○○

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

ה' ישמרם ויחייהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו טלפון ישיר

לשיעורי הרב שליט"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר